Krimināprocess Nr.11095106114
Lieta K31-199-15/4

# SPRIEDUMS
# LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 22.janvārī

**Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa** šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei E.Evertei,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

**/pers. D/, personas kods /personas kods/,**

apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

**k o n s t a t ē j a**

**/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā** šādos apstākļos:

2014.gada 5.jūlijā ap plkst.21.30 /pers. D/, atrodoties SIA „Maxima Latvija" piederošā veikala „Maxima" Nometņu ielā 59b, Rīgā tirdzniecības zālē, veikala darba laikā, brīvi piekļūstot, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, piegāja pie plaukta un paņēma vienu 2,35 l tilpuma 4,7% alu „Garais Pilzenes" 2,06 *euro* vērtībā.

Pēc kā /pers. D/ ar minēto preci, domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, izgāja no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par to.

Tādējādi /pers. D/ slepeni nozaga cietušajam SIA „Maxima Latvija" piederošu kustamu mantu kopējā vērtībā 2,06 *euro*, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām **/pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.**

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, kā arī pilnā apjomā atzina cietušā SIA „Maxima Latvija" pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu, solot to atlīdzināt. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Krimināprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. D/ atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Krimināprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. D/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā SIA „Maxima Latvija" mantiskās intereses, prettiesiski iegūstot savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, tādā veidā nodarot cietušajam reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā **/pers. D/** personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, apgādībā esošu personu nav, neprecējies, bez deklarētas dzīvesvietas, taču ir faktiskā dzīvesvieta [*lietas 19., 37.-38.lapa*]; pēc apsūdzētā vārdiem – līdz apcietinājumam neoficiāli strādāja par sētnieka palīgu; ir ieguvis pamatskolas izglītību; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi [*lietas 41.lapa*]; uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš sešas reizes tiesāts, no kurām piecas sodāmības uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi dzēstas [*lietas 42.-45., 57.-60., 110.-112.lapa*]:

1) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **1996.gada 10.februāra** spriedumu pēc Latvijas Kriminākodeksa 139.panta ceturtās daļas, 41.panta,

15.panta otrās daļas, 38.panta, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Atbrīvots pēc soda izciešanas 1997.gada 24.decembrī. Sodāmība dzēsta.

2) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **1996.gada 10.maija** spriedumu pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta ceturtās daļas, 41.panta, 15.panta otrās daļas, 38.panta, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 1996.gada 3.jūnijā. Sodāmība dzēsta.
3) Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2002.gada 13.februāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2002.gada 25.februārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2002.gada 27.februārī. Sodāmība dzēsta.
4) Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2003.gada 1.oktobra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2003.gada 19.novembrī. Sodāmība dzēsta.
5) Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas **2003.gada 18.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2004.gada 9.janvārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2005.gada 29.aprīlī. Sodāmība dzēsta.
6) Ar Rīgas apgabaltiesas **2006.gada 2.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 7 gadiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 24.janvārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2012.gada 3.jūlijā. Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 3.oktobra lēmumu papildsods aizstāts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem 15 dienām. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 22.oktobrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2014.gada 27.martā [*lietas 48.lapa*]. Sodāmība nav dzēsta.

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē, atzīstot vainu un nožēlojot izdarīto inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nevarēja objektīvi paskaidrot, kādēļ pēc atbrīvošanās no apcietinājuma vietas ir izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, taču par izdarīto lūdza noteikt pēc iespējas vieglāku sodu, ņemot vērā nozagtās preces vērtību.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par krimināl pārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā lietas materiālos esošos personības raksturojošos datus, atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais sods – īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, jo jauns noziedzīgs nodarījums ir izdarīts nedzēstas sodāmības laikā, neilgā laika posmā pēc soda izciešanas brīvības atņemšanas iestādē.

Lai arī apsūdzētā /pers. D/ personības raksturojošie faktori neliecina par to, ka viņš būtu motivēts uz jauna dzīves stila izveidi un krasu vērtību izpratnes maiņu, ko faktiski apliecina paša apsūdzētā uzvedība un soda efektivitātes kritērijs – recidīvs, taču nozagtās mantas nelielā vērtība nevar būt pamatā tam, lai salīdzināmos apstākļos apsūdzētajam noteiktu bargāko sodu – brīvības atņemšana, kā to lūdza prokurore tiesas debatēs.

Tiesa atzīst, ka tieši sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, spēs panākt /pers. D/ audzinošo un preventīvo funkciju, jo vainīgais šo sodu izjutīs reāli, turklāt tiks ievērots ne tikai likumības princips, bet arī tiks panākts Krimināllikuma 35.pantā definētais mērķis – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Krimināl procesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar krimināl procesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināl tiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot /pers. D/ soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis; zādzība izdarīta nelielā apmērā, kas uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nepārsniedza valstī noteiktās vienas minimālās mēneša darba algas apjomu; apsūdzētajam nav konstatēti tādi veselības traucējumi, kas liegtu izciest tiesas noteikto sodu brīvības atņemšanas iestādē, tādēļ atzīst, ka /pers. D/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā noteiktais sods – īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, kas pietuvināts sankcijas vidējam apmēram.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas izmeklēšanas tiesneša 2014.gada 22.oktobra lēmumu [*lietas 78.lapa*] /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, kas sprieduma izpildes nolūkā atstājams negrozīts, jo nav zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats.

Savukārt krimināl procesa ietvaros apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 21.decembra līdz lietas izskatīšanai tiesas sēdē 2015.gada 22.janvārim [*lietas 81., 84.lapa*] saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu ieskaitāms /pers. D/ soda termiņā.

Pirmstiesas krimināl procesā par cietušo atzīts SIA „Maxima Latvija", kurš par /pers. D/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pieteica kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 2,06 *euro* apmērā [*lietas 13., 15.lapa*].

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē atzina cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Krimināl procesa likuma 22.pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo

aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu un objektīvi izvērtējot lietā esošā cietušā SIA „Maxima Latvija" pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu, tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis viņa subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Tā kā līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētā /pers. D/.

Ievērojot apsūdzētā /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto lūgumu par aizstāvības nodrošināšanu lietas iztiesāšanas laikā, tiesa pēc norīkojuma nodrošināja apsūdzētajam valsts aizstāvi – zvērinātu advokāti K.Grozni-Kļusovu, no kuras apsūdzētais tiesas sēdē atteicās, izmantojot Kriminālprocesa likuma 88.pantā noteiktās tiesības. Tā kā konkrētā gadījumā nav iestājušies Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētie gadījumi par tiesībām uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, tad zvērinātai advokātei K.Groznei-Kļusovai, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", par darbu no valsts līdzekļiem izmaksājami 46,96 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam un 368.pantam, uzliekams apsūdzētajam /pers. D/.

Lietiskie pierādījumi – CD matrica ar videoierakstu aploksnē, kas aizzīmogota ar uzlīmi „Security seal K12008952" un glabājas pie krimināllietas Nr.11095106114 materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās – iznīcināma.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

**n o s p r i e d a**

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 21.decembra līdz 2015.gada 22.janvārim.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Noteikt SIA „Maxima Latvija" kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 2,06 *euro* (divi *euro,* 6 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 2,06 *euro* (divi *euro,* 6 centi) apmērā par labu SIA „Maxima Latvija".

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus 46,96 *euro* (četrdesmit seši *euro*, 96 centi) par advokāta darbu tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī norādot datus personas vai lietas identificēšanai. Samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Lietisko pierādījumu – CD matricu ar videoierakstu aploksnē, kas aizzīmogota ar uzlīmi „Security seal K12008952" un glabājas pie krimināllietas Nr.11095106114 materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 27.janvāra.

Tiesnese D.Treija